

Jeg skal bare høre, om hr. Kim Mortensen er enig med fru Christine Antorini.

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Det er jeg, og det er ikke det centrale krav bare at bede om flere penge, men jeg tror, det bliver rigtig svært, hvis man også skal overholde den anden lovgivning, der gælder i det her land, at få lavet noget afgørende ved eksempelvis renovering, ombygning og forbedring af skolernes lokaler og faciliteter, hvis ikke det er noget, man bruger penge på. Det er derfor, jeg peger på, at det er en opgave, som jeg mener at kommunerne er nødt til at prioritere og gå i gang med. Men der handler det jo om, om kommunerne har mulighed for inden for den økonomiske ramme at løfte den opgave.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Når nu vi snakker skolepolitik, så forstod jeg ikke helt den socialdemokratiske ordførers kommentar om en Venstreborgmester. Jeg troede jo, Venstre var vennerne i de her spørgsmål, men det behøver ordføreren ikke svare på.

Jeg vil godt spørge lidt ind til det, fru Majbrit Berlau også snakkede om, og sige, at jeg også synes, at det her er for centralistisk. Det skal der slet ikke herske nogen tvivl om.

Men i SF kan vi godt støtte ideen om nogle minimumskrav nogle steder. Og krav stiller vi jo også til eleverne. Altså, de møder nogle krav i den anden ende, så er det ikke rimeligt nok, at vi også stiller nogle krav om, at de faktisk sidder i et lokale i et antal, som gør, at den enkelte elev faktisk er i stand til at lære noget, er i stand til at kunne honorere de krav, vi stiller i den sidste ende? Kan vi ikke godt herfra også stille nogle krav om, at de forhold skal være i orden?

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Jo, jeg tror bare, det er svært at lave et magisk tal for, hvad der er rigtigt, for i nogle situationer kan 20 være det rigtige tal, i nogle situationer kan 15 være det rigtige tal, og i nogle situationer kan 27 måske være det rigtige tal. Det er derfor, jeg tror, at man er nødt til at have en prioritering, en forsvarlig prioritering på skolerne, af, hvordan man eksempelvis vil prioritere ressourcerne i forhold til antallet i klasserne.

Så derfor tror jeg ikke, at vi skal trylle et sandfærdigt tal frem her – ud over at jeg personligt har det sådan, at da min datter f.eks. var i en klasse med 28, inden den blev delt, var det meget svært. Det kan hænge sammen med klassestørrelsen, det kan hænge sammen med, at der var meget uroligt, men det var i hvert fald meget svært at få en ordentlig undervisning frem i lokalet.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Jeg synes også, at 28 i en klasse er for mange. Det skal der ikke herske nogen tvivl om, og derfor vil jeg også godt prøve at stille spørgsmålet en gang til: Er der ikke nogen situationer, man kan komme ud for, hvor det simpelt hen ikke er i orden, hvor man simpelt hen spilder nogle unge, spilder nogle ressourcer, spilder nogle muligheder i det her land på gulvet, fordi forholdene i folkeskolen simpelt hen ikke er i orden?

Det handler jo ikke om at diktere, hvordan det skal se ud, men det handler om at sige: Der er en grænse for, hvor galt det må se ud. Kan der ikke være nogle ting med hensyn til lokaler og luft, antal elever, lærernes efteruddannelse, hvor man siger, at det måske er på sin plads at stille nogle minimumskrav?

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Jo, det kan der være, og der er eksempler på, at faciliteterne ikke er i orden, at skolerne ikke fungerer, at der ikke er ressourcer nok, at der ikke er adgang til undervisningsmaterialer. Så, jo, det er der masser af eksempler på, og det synes jeg også er på sin plads at man stiller krav om. Jeg tror bare stadig væk, vi skal holde fast i, at ansvaret for den her opgave skal være i kommunerne, og lade være med at prøve at flytte den derfra.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu har vi jo egentlig fået skræmmende og tankevækkende eksempler på, hvad der kan ske i Venstres gruppeværelse med den luft og de arealvilkår, man har der, og det synes jeg jo egentlig må mane til eftertanke hos den socialdemokratiske ordfører, for når det kommer til styringen af skolen, så har man sådan en meget centralistisk tilgang. Og nu hører vi jo egentlig, synes jeg, en meget decentral og meget rummelig, respektfuld tilgang, når det gælder den fleksibilitet, der skal være, for at folkeskolen kan foldes ud for